

Så vil jeg sige, at diskussionen om offentlighed i forvaltningen jo i virkeligheden rejser spørgsmålet om hele udviklingen, hvor mere og mere puttes ind i statslige aktieselskaber. Vi synes i virkeligheden, at den udvikling er til stor skade for demokratiet, og ville ønske, at den rullede baglæns, men i denne omgang så må vi sikre, når der nu er sådanne selskabsdannelse, som vi altså helst så forsvandt, at de i hvert fald i så vid udstrækning som muligt giver Folketinget og offentligheden mulighed for indsigt, der ellers vil gå tabt.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal starte med at sige, at CD kan støtte forslaget, og som tidligere ordførere allerede har sagt, så er forslaget et forenklingforslag, og det kan vi naturligvis støtte af vores fulde hjerte.

I CD er vi glade for, at der kommer den ligestilling imellem de børsnoterede selskaber og de statslige aktieselskaber. Vi har ikke nogen problemer med bemyndigelsen til ministeren.

Jeg vil gerne tilslutte mig en positiv udvalgsbehandling, men vil dog meddele ministeren, at CD kommer med et enkelt opklarende spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det fremgår af det lovforslag, som vi har til behandling her, at det er anden fase i lovgivningen vedrørende statslige aktieselskaber, hvor der så er knyttet nogle forskellige ting til forslaget; men tillad mig som indledning at gøre nogle principielle bemærkninger til selve den udvikling, der har fundet sted, med stadig flere statsselskaber i stedet for at drive de pågældende aktiviteter som en del af den offentlige forvaltning, for dette er jo netop anden fase i opfølgningen på bl.a. de rapporter, som man fik udarbejdet for et par år tilbage, med henblik på at tilvejebringe et bedre retsgrundlag for stats-selskaberne.

Der er jo gået et meget stort stykke arbejde med at tilvejebringe et bedre grundlag for de regler, der skal gælde for statsselskaber. Det er jo lige fra professor, dr.jur. Erik Werlauffs store rapport om statsselskaber, som kom i december 1992 og efterfølgende med den såkaldte Dybkjærrapport fra Finansministeriet i 1993, som jo gik ind på tankerne om, hvordan man kunne reformere det her system.

Det var selvfølgelig med baggrund i, at man gjorde stadig større brug af aktieselskabsformen til at drive offentlig virksomhed, og det skaber

naturligt et behov for, at man også overfører en del af de regler, som gælder for den offentlige forvaltningsvirksomhed, til disse statsselskaber og dermed skaber større indsigt i, hvad der foregår i statsselskaberne.

Dansk Folkepartis principielle opfattelse er, at man fremover i højere grad må vælge, om noget skal drives som en del af den statslige forvaltning, den offentlige forvaltning, eller det helt bør privatiseres og dermed drives rent privat. Vi mener, der er mange, mange komplikationer ved at have disse både og-selskaber, hvor man forsøger at udnytte selskabslovgivningens lukkede rammer til at drive en aktivitet, men samtidig ønsker, at det er det offentlige, der skal stå som ejere af den pågældende aktivitet, det pågældende selskab. Vi mener eksempelvis, det rejser problemer inden for følgende områder:

For det første med den ansvarsplacering, som foretages, eller som skal forsøges foretaget, hvis der går noget galt i forholdet mellem på den ene side den enkelte ressortminister og på den anden side selskabets ledelse. Det har også noget at gøre med den efterfølgende mulighed for erstatningspligt. Om det er staten eller selskabet, der ifalder erstatningspligt, når man laver disse konstruktioner. Gælder det almindelige over-/underordningsforhold, som det gælder i den offentlige forvaltning, eller gør det ikke? Kigger man i retslitteraturen, så er der rent faktisk, som det også fremgår af professor Werlauffs rapport fra 1992, stor uenighed om, hvad der reelt gælder. Og det vil sige, vi kan forudse – medmindre vi tager fat på sådan et område i vores diskussion om revisionen af statsselskaber – at vi skal afvente en sag på området, før vi får det afklaret ved en domstolsprøvelse.

Punkt 2: Er der problemer med habilitet, eller kan der opstå problemer med habilitet? Vi har lavet et system i dag, hvor der i en række selskabsbestyrelser, hvor staten altså står som ejer, er embedsmænd placeret. Disse embedsmænd arbejder samtidig naturligt nok i ministeriet, og i det omfang, man ikke er helt på dupperne med, hvad den pågældende laver i ministeriet versus det arbejde, der laves i selskabets bestyrelse, kan der naturligvis opstå interessekonflikter.

Det siger jeg ikke sker, for jeg har ikke kendskab til nogle konkrete eksempler, der påviser det, men jeg mener, vi har skabt et system, hvor den risiko er øget, fordi vi har lavet de her konstruktioner.

Vi har også et problem på området med aktindsigt i disse konstruktioner, og det er bl.a. lidt